

paastaar jeg, og naar nu det ærede Mindretal lægger os Hindringer i Veien derfor, siger jeg, at det bærer Ansvar for, at denne Bei spærres for os.

J. Pedersen: Maa jeg bede om Ordet.

Første Viceformand (Bloug): Jeg vil bede om, at denne Diskussion nu maa blive kort.

J. Pedersen: I een Henseende har det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Møgen) sikkert gjort, hvad han kunde, for at forhindre, at der fremtidig, naar Finantsloven kom sent til Landstinget, kunde blive tilstræffelig Tid til at behandle den her i Thinget, idet han har medvirket til at skaffe os af med de gamle midlertidige Finantslove. Søvrigt gjør det et noget eiendommeligt Indtryk paa mig stadig at høre disse Klager over, at Finantsloven kommer sent til Landstinget. Jeg vilde nemlig mene, at Landstinget meget hellere maatte sige, at det i Grunden er en Behagelighed, thi der kan jo ikke, saaledes som Fordringerne ere ved Behandlingen af Finantslovsforslaget, komme nogen Finantslov ud. Naar Landstinget stiller sig saaledes, at det, før det vil gaa ind paa en Finantslov, forlanger, at der paa den skal optages Bevillinger til provisoriske Love, som det andet Thing ikke kan faae Lov til at skjønne over, før det bevilliger Penge dertil, naar Landstinget altsaa stiller saadanne Forslag, maa alle fornuftige Mennesker sige sig selv, at der ikke kan komme en Finantslov ud deraf, og at de, der stille en saadan Fordring, kunne ikke ville have en Finantslov. Men naar de ikke ville have en Finantslov eller ikke bryde sig om at faae den, men kun ville stemme en Gang eller to over Finantsloven, hvilket man har Erfaringen for er tilstæffeligt, skjønner jeg ikke, at der er Nøget at klage over, naar Finantsloven kommer saa sent. Til en saadan Behandling af Finantsloven have De faaet Tid nok.

Møgen: Naar den ærede Taler gaar ud fra, at de Bevillinger, som vi mene bør optages paa Finantsloven, ere saadanne, som intet fornuftigt Menneske kan gaa ind paa bør være der, saa maa han ganske vist ogsaa gaa ud fra, at der ikke bliver nogen Finantslov. Men saaledes paa Forhaand at stille sig fuldstændig afvisende og karakterisere det ene Things Stilling som en saadan, som intet fornuftigt Menneske kan tiltræde, det forekommer mig viser paa For-

haand, at saa bryder man sig selv ikke om at faae nogen endelig Behandling i Stand. Deri ligger maatte hele Hemmeligheden, at man siger: Det kan dog ikke nytte noget, efter den Stilling, som det andet Thing indtager, og som vi anse for at være for ufornuftig, er det ligequldbigt, om den kommer tidligere eller senere. Men saa vil jeg blot sige, at den Kjendsgjerning kan ikke skjules, at jo senere den kommer, desto vanskeligere bliver det at gennemføre en regelmæssig Behandling, og desto større er Ansvar for dem, der have hindret, at den er kommen tidligere. Det er jo da ogsaa mærkeligt, at man afviser vore Klager over, at den kommer for sent, og samtidig hævder man, at det andet Thing skal have den fulde Tid, som det behøfter. Der er en Modsigelse, hvis man ikke vil sige, at det andet Thing bruger 10 Gange saa lang Tid til at fremme en Sag som dette Thing — Naar det ærede Medlem endelig er kommen tilbage til de midlertidige Finantslove, skal jeg sige, at det er et Gmne, som der ikke er Grund til her at gjenoptage, men jeg vil kun sige, at naar vi have sagt Nei, er det, fordi vi have ment: Naar man forsættelig sinker Finantslovsbehandlingen, ville vi ikke gjøre os Medstyldige i Tidspilde; naar Grundloven forudsætter, at 2 eller høist 3 Maanedere er nok, saa maa vel i alt Fald 6 kunne gjøre det. Naar vi altsaa skulle være med til at sidde udover 1ste April eller maatte endogsaa til 1ste Oktober, siger jeg: Nei, vi staa paa Grundlovens Grund, naar vi sige: Finantsloven skal være endelig vedtaget den 31te Marts.

Madsen-Mygdal: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Første Viceformand (Bloug): Det ærede Medlem har Ordet for en meget kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Min Bemærkning skal blive meget kort. — Overfor det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Møgen) vil jeg gjøre en Bemærkning i Anledning af hans Tale om, at Mindretallet her i Thinget og det andet Thing vilde lægge Hindringer i Veien for, at dette Thing kan faae den fornødne Tid til at behandle baade Finantsloven, Tillægsbevillingsloven og andre Love. Der tales om, at det er Samlingens sidste Dag, at Rigsdagen skal være færdig den 1ste April osv. Jeg forstaar aldeles ikke denne Talemaade. Der staar ikke Noget om det i Grundloven, og det er ikke mig klart, at Mindretallet i dette Thing eller det andet Thing nogenfinde har bidraget til, at